

Radek POPELÍNSKÝ, *Reakce prezidenta Franklina D. Roosevelta na útok v Pearl Harboru a vstup USA do 2. světové války*. Bakalářská práce HÚ FF JU, České Budějovice 2019 (83 s., včetně příloh).

Posudek oponentky:

Práce Radka Popelínského se svým zpracováním řadí k tradici českého způsobu výkladu dějin světové diplomacie, založeného na hutné faktografii vytěžené především ze zahraniční literatury. Téma si autor zvolil zajímavé a využil k němu i původní prameny, které jsou k dispozici v digitalizované podobě na internetu. V hojné míře prostudoval cizojazyčnou sekundární literaturu, která vyšla v nedávné době. Právě tato skutečnost patří k největším kladům kvalifikační práce, byť má i svá úskalí, například v podobě neobratných formulací (především tvarů pádů a předložkových vazeb), vzniklých pod vlivem překladu z angličtiny do češtiny, či jisté míry pro americkou literaturu typické glorifikace popisující skutky národních „hrdinů“.

Radek Popelínský využil i práce českých autorů, které se věnovaly osobnosti F. D. Roosevelta. Pracoval především s klasickým textem právníka a odborníka na srovnávací právo Josefa Blahože *Opuštěná cesta*, který se věnuje rodu Rooseveltů. I přes nesporné klady této práce je na ní patrná doba vzniku (1983) a s ní spjatý způsob argumentace. O dalším využitém textu, životopise F. D. Roosevelta z pera Stanislava Budína z roku 1965, platí totéž. Domnívám se, že by se autorovi kvalifikačního spisu vyplatila větší míra kritičnosti k těmto monografiím ve vztahu k době jejich vzniku a s ní související lepší práce s terminologií – psaním o kapitalistech, buržoazii a dělnické třídě se totiž Radek Popelínský nejspíš nevědomky přiblížil stylu marxistického dějepisce. V případě práce se sekundární literaturou, ať již se současnou anglosaskou, či s tou staršího data, by se tedy určitě autorovi vyplatila větší míra odstupu.

Byť práce ve svém názvu odkazuje pouze k jednomu momentu z prezidentského období F. D. Roosevelta, Radek Popelínský značnou pozornost věnoval celému funkčnímu období, především pak prezidentově sociální politice a využití poradců a spolupracovníků (tzv. mozkový trust). Tento způsob je jistě legitimní, autor by však mohl např. v úvodu více obhájit důvody, které jej k tomuto širšímu pojetí vedly. V textu je tak detailně vylíčena Rooseveltova osobnost i způsob politiky, mnohem méně pozornosti je však věnováno Japonsku; v tomto případě se Radek Popelínský věnuje pouze politické krizi posledního roku,

uvedení do širších souvislostí japonsko-amerických vztahů chybí, což je nepochybně škoda – práce tak působí trochu nevyváženým dojmem.

Kvalifikační text je psán čtivým jazykem se sklony k žurnalismům, občas se v něm však vyskytují stylistické i gramatické chyby. Celková úprava a použité přílohy jsou na velmi dobré úrovni. Vzhledem k výše uvedenému práci doporučuji k obhajobě a hodnotím ji stupněm

v e l m i d o b ř e .

PhDr. Jitka Rauchová, Ph.D.

České Budějovice, 16. srpna 2019